

af det enstrengede system vil være, at en række af lovens hjælpeforanstaltninger kun kommer på tale, såfremt der foreligger indstilling herom fra en primærkommune. Efter vort skøn bør det overvejes, om borgerne bør have adgang til at henvende sig direkte til den myndighed, der skal yde den pågældende hjælpeforanstaltning.

I socialreformkommissionens 2. betænkning understreges det, at en væsentlig forudsætning for et heldigt udfald af en social hjælpeaktion er, at den pågældende klient medinddrages såvel i en planlægning af hjælpens art som i den endelige beslutning. Dette synspunkt kommer kun sporadisk til udtryk i det foreliggende lovforslag, hvilket efter vor opfattelse vil vanskeliggøre det praktiske arbejde. På dette område som på næsten alle andre områder bør den enkelte i videst muligt omfang sikres ret til selv at vælge mellem foreliggende muligheder. Som et helt konkret eksempel kan påpeges, at en person, der har behov for ophold på et plejehjem, selv bør have mulighed for at vælge, hvilket plejehjem han eller hun ønsker at opholde sig på.

Det nævnte eksempel spiller i øvrigt ind også i en helt konkret økonomisk sammenhæng. Der er og bliver uden tvivl bygget særlige plejehjem for yngre invaliderede, hvor indretning og personale simpelthen er planlagt ud fra ganske specielle krav. Sådanne specielle hjem vil derfor i realiteten være dyrere end plejehjem for ældre, men på den anden side vil antallet af disse hjem også være begrænset, hvilket loven også har forudset i afsnittet om visitationsbestemmelser. Samfundet må derfor være interesseret i, at sådanne plejehjem udnyttes så effektivt og hensigtsmæssigt som muligt, hvorfor en primærkommune kun i ringe udstrækning bør have indflydelse på visitationen i et sådant hjem.

I forbindelse med klientens placering i systemet skal vi i øvrigt pege på, at lovforslagets bestemmelser vedrørende etablering af rådgivningstilbud må spille en central rolle. Ikke alene vil effektiv rådgivning kunne virke forebyggende, men rådgivningskonsulenterne vil også give mulighed for en sikrere baggrund for et eventuelt senere valg af hjælpemuligheder. Efter socialreformkommissionens betænkning skal rådgivnin-

gen være en såkaldt åben rådgivning med nær tilknytning til det lokale miljø, og det må derfor anses for ganske u hensigtsmæssigt at tillade rådgivning etableret i samarbejde flere kommuner imellem, idet nærhedsprincippet herved går ganske tabt.

I overvejelserne omkring kontant hjælp endte socialreformkommissionen med at foreslå, at de kortvarige kontante ydelser burde fastsættes med udgangspunkt i et beløb svarende til mellemste invalidepension. Ministeren har ikke fulgt kommissionen på dette punkt, men fastsat udgangspunkt som svarende til folkepension. Lovens hele sigte skulle være at sætte det sociale apparat i stand til at gribe ind med hjælpeforanstaltninger så tidligt og effektivt, at social deroute kunne undgås.

I den nye dagpengelov har man taget konsekvensen af denne holdning til tingene, idet man yder dagpenge, der principielt erstatter lønindtægten, hvorved en dagpengemodtager sættes i stand til at opretholde sin levestandard uændret. Selv under de heldigste omstændigheder lader dette sig naturligvis ikke gøre med kontante ydelser fastsat med udgangspunkt i folkepensionen.

I betragtning af at loven rummer en samlet udgift på mere end 5 milliarder, og i betragtning af at der her er lagt op til en socialreform, forekommer det lidet hensigtsmæssigt at spare 50 millioner på dette område.

Da ministeren udsendte sit udkast til udtalelse, forelå afsnittet om finansiering ikke, hvilket naturligvis vanskeliggjorde en vurdering på daværende tidspunkt. De i lovforslaget indeholdte bestemmelser om deling mellem stat og kommune med halvdelen til hver er, efter hvad vi forstår, et led i en større sammenhæng, men ikke desto mindre føler vi os nødsaget til at pege på, at de foreslåede regler efter vort skøn kan få uheldige virkninger.

Vi forstår meget vel, at man ønsker et neutralitetsprincip på dette område, idet man herved undgår nogle af de urimeligheder, vi tidligere har været vidne til visse steder, men på den anden side mistes herved en værdifuld mulighed for progressive kommuners virksomhed, og vi vil derfor meget anbefale, at finansieringsbestemmelserne udbygges således, at ministeren får mulighed